

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dni 18 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC- 40/13/3186,3188,3192,3196

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz.926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K.S.-K., reprezentowanej przez adwokata K.K., na udostępnienie jej danych osobowych o stanie zdrowia przez Szpital Wojewódzki w B. Panu W.S.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K.S.-K., zwanej dalej Skarżącą, reprezentowanej przez adwokata K.K., na udostępnienie jej danych osobowych o stanie zdrowia przez Szpital Wojewódzki w B., zwany dalej Szpitalem, Panu W.S. Pełnomocnik Skarżącej wskazał na uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz.926 ze zm.) poprzez udostępnienie osobie nieuprawnionej danych osobowych Skarżącej dotyczących jej stanu zdrowia oraz faktu podejmowania leczenia w Poradni [...] Szpitala. Podniósł, że podczas rozprawy w dniu [...] listopada 2011 r. przed Sądem Rejonowym w B. [...]Wydział [...] w sprawie sygn. akt [...] uczestnik postępowania W.S. „ujawnił szczegółowe informacje dotyczące problemów zdrowotnych” Skarżącej, wskazując, że „otrzymał rzekomo anonimowy telefon od pewnej osoby, która poinformowała go, że zna oboje uczestników postępowania (K.S.-K. oraz W.S.) i przekazała mu informacje, iż K.S.-K. od 2008 do 2010 roku leczyła się na Oddziale [...] Szpitala Wojewódzkiego w B. lub poradni psychiatrycznej. Osoba ta przekazała W.S. informacje nawet co do dat konkretnych wizyt, a także wskazała mu dokładnie rozpoznanie choroby Pani S.-K., posługując się przy tym fachowym określeniem, polegającym na wskazaniu symbolu choroby. (...) prawnie chronione informacje stanowiące tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1994r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. Z 1994r. Nr 11, poz.535) zostały w sposób sprzeczny z prawem ujawnione osobie nieuprawnionej, zaś szczegółowy zakres przekazanych wiadomości oraz fachowy język, jakim posługiwała się osoba przekazująca te

informacje uzasadniają przypuszczenie, iż informatorem był pracownik Poradni [...] lub Oddziału [...] Szpitala Wojewódzkiego w B.". Do skargi załączono kopię protokołu ww. rozprawy. Pełnomocnik Skarżącej wniósł o zbadanie przez GODO, czy doszło do naruszenia chronionych prawnie danych osobowych Skarżącej „oraz czy stosowane w Szpitalu procedury i ich realizacja pozwalają na ochronę danych osobowych pacjentów”. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodów: 1) z dokumentu w postaci sądowego odpisu protokołu ww. rozprawy na okoliczność ujawnienia prawnie chronionej tajemnicy zawodowej dotyczącej danych o stanie zdrowia Skarżącej, 2) z zeznań W.S. na okoliczność nieuprawnionego pozyskania ww. danych, 3) z zeznań osób (po ich ustaleniu) odpowiedzialnych za zabezpieczenie danych pacjentów Poradni [...] Szpitala „na okoliczność nieuprawnionego ujawnienia danych oraz istnienia oraz przestrzegania procedur ochrony danych pacjentów”. Ponadto wniósł o „rozważenie, czy w związku z poczynionymi ustaleniami doszło do popełnienia przestępstwa z art. 266 § 1 kodeksu karnego [ustawy z dnia 6 czerwca 1997r., Dz.U. Nr 88, poz.553 ze zm. – przyp. GI], i zawiadomienie organów ścigania o tym podejrzeniu na podstawie art. 304 §2 kodeksu postępowania karnego [ustawy z dnia 6 czerwca 1997r., Dz. U. Nr 88, poz. 555 ze zm.]”.

W udzielonych w sprawie wyjaśnieniach Dyrektor Szpitala podał, że Szpital przetwarza dane osobowe pacjentów na podstawie ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz.U. z 2012 r. poz. 159 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania (Dz. U. Nr 252, poz. 1697). Dane są przetwarzane w zbiorze informatycznym [...] i [...] i w wersji papierowej (historia choroby) w celu zaewidencjonowania stanu zdrowia pacjentów i udzielanych im świadczeń zdrowotnych w ramach realizacji statutowych zadań jednostki. Dostęp do danych osobowych pacjentów korzystających ze świadczeń Poradni [...] (w wersji papierowej - historia choroby) posiadają pracownicy tej poradni i rejestracji Szpitala. Dokumentacja medyczna w wersji papierowej (historie choroby) przechowywana jest w rejestracji w zamkniętych szafach. „Natomiast w wersji elektronicznej pracownicy mający upoważnienie do obsługi programu [...] i [...] (sekcja rozliczeń usług medycznych, sekcja organizacji, rejestracja szpitala, sekcja informatyki – dostęp do danych w zakresie dotyczącym rozliczeń z Narodowym Funduszem Zdrowia i sprawozdań statystycznych) i w przydzielanych zakresach czynności znajduje się zobowiązanie pracowników do przestrzegania przepisów wymienionych w ustawie o ochronie danych osobowych, jak również zobowiązanie do przestrzegania zarządzeń wydanych przez Dyрекcję Szpitala oraz innych powszechnie obowiązujących przepisów związanych z danym rodzajem działalności (...)”. Osoby przetwarzające dane w formie elektronicznej posiadają nadane uprawnienia z określeniem zakresu dostępu do określonych aplikacji i programów. W Szpitalu obowiązuje zarządzenie Dyrektora (Nr [...] z dnia [...] marca 2010 r.) w sprawie udostępniania i wydawania dokumentacji medycznej, wprowadzające procedurę określającą szczegółowe zasady udostępniania i wydawania takiej dokumentacji. Dyrektor Szpitala podniósł, że po otrzymaniu pisma GODO Inspektora wzywającego do złożenia wyjaśnień w sprawie „(...) w Szpitalu zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. Ze złożonych oświadczeń przez pracowników Poradni [...] wynika, iż żaden z pracowników nigdy i nikomu nie udzielał informacji zawartych w dokumentacji medycznej Pani K.S.-K. (...)”. Kopie oświadczeń załączono do wyjaśnień.

W piśmie z dnia [...] maja 2012r. Dyrektor Szpitala podał: „Po otrzymaniu w marcu br. skargi w przedmiotowym zakresie, w związku z podejrzeniem zaistnienia incydentu o udostępnieniu danych osobowych o zdrowia skarżącej Pacjentki, osoby mające dostęp do niniejszego zbioru

otrzymały upoważnienie do przetwarzania niniejszych danych (...)”, m.in. pracownicy Poradni [...]. Dodano, że w Szpitalu trwają prace przygotowawcze do wdrożenia Polityki Bezpieczeństwa Informacji i Polityki Bezpieczeństwa Danych Osobowych. Podano, że Dyrekcja Szpitala w ostatnich latach zorganizowała szkolenia w zakresie przestrzegania praw pacjentów, w szczególności wynikających z ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku praw pacjenta. Wskazano, że w temacie udostępniania dokumentacji medycznej Dyrektor wydał stosowne procedury.

W piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. Dyrektor Szpitala wskazał, że: „polityka bezpieczeństwa jest w końcowym etapie opracowywania (...) w sierpniu br. zostanie wydane Zarządzenie Dyrektora wprowadzające Politykę Bezpieczeństwa Danych Osobowych. Wdrażając niniejszy dokument, jak również mając na uwadze zaistniały incydent, wszyscy pracownicy Szpitala zostaną przeszkoleni z zakresu ochrony danych osobowych w miesiącu wrześniu i październiku (...) Pracodawca w maju br. wprowadził nowe procedury w zakresie udostępniania dokumentacji medycznej i nadzoru nad dokumentacją medyczną” (kopie załączono do wyjaśnień).

Pan W.S. w złożonych w sprawie wyjaśnieniach podał: „(...) w dniu [...] listopada 2011 r. otrzymałem anonimowy telefon informujący, że K.S.-K. podlegała leczeniu w Poradni [...] w B. z powodu silnych zaburzeń osobowości i w związku z tym dobro naszej wspólnej małoletniej córki może być zagrożone. Oświadczam, iż podczas rozprawy przed Sądem Rejonowym w B. w dniu [...] listopada 2011 r. w sprawie o sygn. [...] przekazałem jedynie powyższe informacje celem ich zweryfikowania przez Sąd. Jednocześnie w piśmie z dnia [...] listopada 2011 r. złożyłem wniosek o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej na okoliczność stanu zdrowia K.S.-K., a w szczególności na okoliczność, iż ze względu na jej stan zdrowia niewskazany byłby wyjazd małoletniej pod jej opieką do Stanów Zjednoczonych. (...) wnioskowana dokumentacja medyczna nie ma na celu poznanie szczegółów życia prywatnego K.S.-K., a jedynie wykazanie czy stan zdrowia pozwala jej na sprawowanie samodzielnej opieki nad córką (...) „dokumentacja medyczna pozyskana przez Sąd znajduje się w aktach postępowania o sygn. [...], a nadto nie jestem w posiadaniu tej dokumentacji i nie przetwarzam w/w danych”.

W wyjaśnieniach Sądu złożonych przez sędziego referenta w sprawie [...] podano, że w sprawie tej z wniosku Skarżącej z udziałem W.S. „o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach dziecka w razie braku porozumienia między rodzicami na rozprawie w dniu [...] listopada 2011 r. Sąd w ramach prowadzonego postępowania dowodowego uwzględnił wniosek pełnomocnika uczestnika i zwrócił się do Poradni [...] w B. o nadesłanie kserokopii choroby wnioskodawczyni (...)”. Nadesłana dokumentacja „została załączona do akt sprawy w dniu [...] listopada 2011 r. Nie wydawano kserokopii powyższego dokumentu z akt sprawy”.

Dnia [...] marca 2012r. do Biura GODO wpłynęło pismo Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia [...] marca 2012 r. (sygn. [...]) z informacją, że prokuratura nadzoruje dochodzenie sygn. [...] o czyn z art. 266 § 1 kk, zainicjowane zawiadomieniem Skarżącej o przestępstwie „dot. wprowadzenia wbrew przepisom Ustawy »o ochronie zdrowia psychicznego« informacji stanowiącej tajemnicę zawodową dotyczącą leczenia w/w w latach 2008-2010 [2010] w [...] Szpitala Wojewódzkiego w B.”. W piśmie Prokuratora z dnia [...] września 2012 r. podano, że postępowanie jest nadal w toku. „Przeprowadzone dotychczas czynności procesowe nie przyczyniły się do wytypowania sprawcy występku. Najprawdopodobniej w najbliższym czasie, o ile ustalenia nie zmienią się, dochodzenie to zostanie umorzony z powodu powyższej przyczyny”. Pismem z dnia [...] listopada 2012 r. poinformowano, że postanowieniem z dnia [...] września 2012 r. umorzono postępowanie karne z powodu niewykrycia sprawcy czynu.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem do spraw ochrony danych osobowych. Do jego zadań, wg art. 12 pkt 1 ustawy, w szczególności należy kontrola zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami ustawy oraz z przepisami innych aktów prawnych, które dotyczą ochrony danych osobowych. Zgodnie z art. 22 ustawy postępowanie w sprawach w niej uregulowanych prowadzi się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego [ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 ze zm., zwanej dalej Kpa – przyp. GİODO].

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie niebudzących wątpliwości dowodów i nie może w tym zakresie poprzestać na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy Kpa stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) uznał: „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, wyrażoną w art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Realizację powyższego zapewniają zwłaszcza gwarancje zawarte w przepisach regulujących postępowanie dowodowe. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 października 1984 r. (sygn. II SA 1205/84, ONSA 1984, Nr 2, poz.98) orzekł: „Z art. 7 i 77 § 1 Kpa wynika, że obowiązek wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego ciąży na organie prowadzącym postępowanie administracyjne. Nie znaczy to, że strona jest zwolniona od współdziałania w realizacji tego obowiązku, zwłaszcza że nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony”. Po wyczerpaniu możliwości dokonania niezbędnych dla podjęcia rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych organ prowadzący postępowanie jest uprawniony, a nawet zobowiązany do przyjęcia takiej wersji zdarzeń, która odpowiada logicznie pozostałemu materiałowi dowodowemu.

Mając na względzie powołane przepisy prawa, powyższe uwagi oraz ustalone okoliczności sprawy, stwierdzić należy, że w ocenie Generalnego Inspektora w sprawie brak jest niebudzących wątpliwości dowodów, które potwierdzałyby zarzut Skarżącej o udostępnieniu przez Szpital jej danych o stanie zdrowia Panu W.S. Powyższemu zaprzeczył Dyrektor Szpitala w udzielonych wyjaśnieniach, zaś Pan W.S. wskazał na anonimowe źródło pozyskania informacji o Skarżącej w ww. zakresie. Skarżąca nie przedstawiła jednoznacznych dowodów na poparcie zarzutów podniesionych w skardze, w której wskazała, że zawiadamia „o uzasadnionym podejrzeniu naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych” poprzez przedmiotowe udostępnienie, oraz wyraziła „przypuszczenie, iż informatorem był pracownik Poradni [...] lub Oddziału [...] Szpitala Wojewódzkiego w B.”. Dowodu na powyższe nie stanowi załączona do skargi kopia protokołu rozprawy przez Sądem Rejonowym w B. z dnia [...] listopada 2011 r., bowiem w zawartym w nim oświadczeniu Pan W.S. również wskazał na anonimowe źródło pozyskania danych o stanie zdrowia Skarżącej. Przeciwno hipotezie Skarżącej przemawia także fakt umorzenia przez Prokuraturę Rejonową w B. postanowieniem z dnia [...] września 2012 r. dochodzenia w sprawie ujawnienia wbrew przepisom ustawy o ochronie zdrowia psychicznego informacji stanowiącej

tajemnicę zawodową dotyczącą leczenia Skarżącej w latach 2008-2010 w Poradni [...] Szpitala, tj. o czyn z art. 266 § 1 kk, wobec niewykrycia sprawcy czynu.

W związku z powyższym wskazać należy, że w myśl art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2). W niniejszej sprawie przepis ten nie znajduje jednak zastosowania ze względu na brak dowodów potwierdzających, że doszło do naruszenia przepisów tej ustawy.

Mając na uwadze zawarty w skardze wniosek o zbadanie przez GIODO, czy „stosowane w Szpitalu procedury i ich realizacja pozwalają na ochronę danych osobowych pacjentów”, należy podnieść, że takie kwestie mogłyby stanowić przedmiot postępowania wszczętego przez organ wyłącznie z urzędu, a nie na skutek indywidualnej skargi wniesionej przez Skarżącą. Na marginesie wskazać należy, że w wyjaśnieniach złożonych przez Dyrektora Szpitala wskazano, jakie środki są stosowane w celu należytego zabezpieczenia danych osobowych pacjentów przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym, a także jakie dodatkowe działania w tym zakresie podjęto w związku z niniejszą skargą.

Wobec wniosku pełnomocnika Skarżącej dotyczącego zawiadomienia organów ścigania na podstawie art. 304 § 2 kodeksu postępowania karnego o popełnieniu przestępstwa z art. 266 § 1 kk podnieść należy, że strona może domagać się od Generalnego Inspektora w administracyjnych formach postępowania wyłącznie podjęcia działań określonych w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz może składać tylko wnioski, które mogą być rozpatrzone przez wydanie decyzji administracyjnej. Wskazana ustawa nie daje temu organowi uprawnień do kończenia prowadzonego postępowania przez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Skierowanie przez GIODO zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych. W niniejszej sprawie podejmowanie przez organ takiego działania, również na podstawie kodeksu postępowania karnego, byłoby niecelowe, gdyż Skarżąca złożyła wskazane powyżej zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w B., która po przeprowadzeniu dochodzenia umorzyła je wobec niewykrycia sprawcy czynu.

Mając na uwadze zawarte w skardze wnioski dowodowe, szczegółowo opisane w stanie faktycznym decyzji, powołać należy art. 75 § 1 Kpa, stanowiący, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Zgodnie z art. 78 § 1 Kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. W myśl art. 78 § 2 Kpa organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

W świetle powołanych przepisów podnieść należy, że dla poczynienia ustaleń dotyczących okoliczności, których stwierdzeniu miałyby służyć wnioskowane dowody, Generalny Inspektor uznał za wystarczające pisemne wyjaśnienia otrzymane w toku postępowania.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).